

ричастіе согласованно со сказуемо-то на
неопредѣлительно-то наклоненіе; а союзъ-а
и отхвърля; както: дадѣ ѿмъ ѿвласть чѣ-
вмъ Божіимъ вѣсти, вѣрѹющимъ (вмѣс.
вѣровати) во ѿмъ ѿгѡ.

Споредъ свойство-то на славянскій-а
языкъ въ горепомянуты-те случаи ся упо-
ребява неопредѣлительно-то наклоненіе, но
исто ся встрѣчава оно и послѣ таквы
паголы, на кои-то имъ е свойствено да ся до-
бляватъ съ неопредѣлительно наклоненіе,
то по подражаніе на гърчкій-а языкъ,
ой-то ся ползува съ голѣма свобода въ
потребяванье-то на неопредѣлительно-то
наклоненіе.

Ето нѣколко примѣри гдѣ союзъ-а кой-
о свързува два-та глагола ся отпуска и
ослѣдний-а отъ нихъ ся превраща въ не-
предѣлительно наклоненіе; и ако въ гър-
чкій-а текстъ има членъ предъ неопредѣли-
тельно-то наклоненіе тога славянскій-а прі-
ма ѣже за да изрази членъ, и ако предъ
членъ-а има предлогъ тога и онъ пріима пред-
логъ както: Вѣрѹю сына Божіа вѣсти
исѹса Хрїста. (На мѣсто вѣрѹю, ѿкъ
исѹсъ Хрїстѡсъ ѣсть сынъ Божій.)